

Sinka Csaba

Kincsek a felszín alatt

A cikk szerzője kincseket keres az avarban (Fotó: Szász Imre)

Elrejtett kincsek

Maradandó élményt jelentett számomra idén nyáron egy különleges tevékenység. A Zemlénben táboroztunk több, mint száz baptista gyermekkel együtt. A tábori program része volt egy túra, amelynek keretében a túravezető *Pali bácsi* különleges helyekre vezetett az erdőben. Azt mondta, hogy ahova visz, a felszín alatt, ha kicsit megkapargatjuk, hegyi kristályokat lehet találni. Kíváncsian vágtam bele a kristályok felkutatásába, ahogy a cikk feletti kép is mutatja. Izgalmasnak tűnt, hogy vajon rejt-e egyáltalán valamit a föld, ahol én megkaparom. Ugyanebben a tevékenységben vett részt körülöttem 10-20 gyerek, és sorra kiáltották: találtam valamit! Hamarosan én is a kezemben fogtam egy szép kalcitképződményt. Azt, amit addig a föld rejtett. Nem volt mélyen, mindössze 5-8 cm-rel a felszín alatt. Ha nem kapargatom meg egy kis ott talált bottal azt a pár centiméter tőzegréteget, ott is maradt volna, valószínűleg az idők végéig.

A szerkesztő örömei

Hónapról hónapra kiderül, hogy a Szolgatárs folyóirat szerkesztői munkája is ilyen. Van, amikor a szerkesztőre vár a feladat, hogy megkapargassa a felszínt, és megtalálja a következő szám szerzőit. Ám gyakran érik kellemes meglepetések. A Szentlélek felkutatja a szerzőket, és felbátorítja, hogy jelezze neki: találtam valamit! Ilyenkor már csak az a feladata, hogy fogadja a helyükre szerkessze a küldött írásokat.

Értékek a múltban

A Szolgatárs folyóirat talaján az elmúlt huszonöt évben sok kincs gyűlt össze. Ezt akkor láttam meg igazán, mikor az eddig összegyűlt lapszámok társaságában töltöttem néhány napot. Olyan írásokra leltem, amelyek évtizedek múltán is maradandó értékeket hordoznak.

Lelkészek, teológiai oktatók, gyülekezeti szolgálattevők voltak a fő szerzők ezekben a lapszámokban. Olyanok, akik a lelkipásztori, tanári, gyülekezeti elfoglaltságuk mellett fontosnak tartották formába önteni, ami a hitükből fakadt, ami őket is gazdagította. Amit tovább kívántak adni.

Hálás vagyok *Lukács Tamás* szerkesztő áldozatos és kitartó munkájáért, amit lelkipásztori feladatai mellett végzett évtizedeken át.

Közreadja-e az, aki kincset talál?

Az elmúlt években kicsit szélesítettük az írók palettáját. Már nemcsak lelkipásztorok, egyéb vezetők publikálnak ide, hanem más területekről érkező baptista és nem baptista értelmiségiek, művészek is. Örömmel tapasztaljuk, hogy gazdagítja hitünket, gondolkodásunkat az ő tapasztalatuk és bölcsességük.

A kincseket lehet azért gyűjtögetni, hogy vitrinben vagy kiállításokon lehessen nézegetni azokat. De itt lelki kincsekről van szó, ami csak akkor marad élő és ragyogó, ha továbbadja az, aki kapta.

Célunk gyakorlati segítség nyújtása, illetve párbeszéd indítása aktuális és fontos témákban. Természetesen elsősorban a teológia és a hozzá kapcsolódó segédtudományok területein. Ehhez elengedhetetlen, hogy előbújva az elefántcsont-tornyunkból papírra vessük (értsd: számítógépünkbe gépeljük) a véleményünket, meggyőződésünket! Ha felvállaljuk, amit gondolunk, esetleg nem vagyunk restek egy kis kutatómunkát is végezni az adott témában, magunk is meg fogunk lepődni, hogy milyen szívesen jutalmaz meg minket a mindenség Ura drága ajándékaival. Bátorítson bennünket az, amit ez a lapszám is bizonyít, hogy így tettek annak idején is az adott lapszámok szerzői. Nem akarták maguknak megtartani a kincseiket.

Tartalmas olvasást kíván a Szolgatárs felelős szerkesztője.

A következő oldalakon egy friss tanulmányt olvashatunk, utána pedig válogatás következik az elmúlt huszonöt év legjobbának vélt írásaiból.